

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4Csp/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519201676
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519201676.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobcu: R. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. U., I. XXX/XX, štátny občan SR, právne zastúpená Mgr. Júliusom Meszárošom - advokátom, so sídlom Trenčín, Nám. Sv. Anny 7269/20B, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava 25, IČO: 31 320 155, právne zastúpená Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, o zaplatenie 366,50 € s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e v časti o určenie, že zmluvná podmienka uvedená v bode 9.6. Zmluvy o poskytnutí pôžičky L. Č.. XXXXXXX, uzatvorené medzi stranami sporu dňa 13.02.2014, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 366,50 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 07.06.2019 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 06.06.2019 sa žalobkyňa proti žalovanej domáhala zaplatenia sumy 366,50 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 07.06.2019 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ďalej určenia neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. VII. bod 9, 9.6 Zmluvy o poskytnutí pôžičky L. Č. XXXXXXX zo dňa 13.02.2014 v znení: "Súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky" a priznania náhrady trov konania.

2. Dôvodila tým, že s právnym predchodcom žalovanej - spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila dňa 13.02.2014 Zmluvu o poskytnutí pôžičky L. Č.. XXXXXXX, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 600 € s nasledovnými parametrami: celková výška pôžičky 600 €, celková čiastka 1.122,60 €, celkové náklady spotrebiteľa 522,60 €, splátka s poistením 18,71 €, priemerná hodnota RPMN 45,94 %, spôsob čerpania v hotovosti, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 02/2019, fixná úroková sadzba 32 %, splatnosť splátok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (článok VIII. bod. 6, 6.2. zmluvy o pôžičke). Žalobkyňa poukazovala na to, že v zmluve je termín konečnej splatnosti úveru definovaný len ako „02/2019“, z čoho nie je možné jednoznačne určiť konečnú splatnosť poskytnutého úveru z pohľadu spotrebiteľa. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru však musí byť určený konkrétnym dátumom. Poukázala na slovenskú technickú normu STN 016910 zo dňa 06.08.2010 upravujúcu pravidlá písania a úpravy písomností, podľa ktorej sa konkrétny dátum špecifikuje dňom, mesiacom a rokom. Táto zmluva teda neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSpÚ), preto je

predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSpÚ bezúročný a bez poplatkov. Podľa prehľadu splátok a úhrad vyhotoveného žalovanou, žalobkyňa do 24.04.2019 zaplatila v prospech žalovaného sumu 966,50 €. V dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru však bola povinná uhradiť len sumu 600 €. Ku dňu 20.12.2016 žalobkyňa už uhradila celú istinu, konkrétne sumu 617,43 € a podanou žalobou sa domáha vydania rozdielu medzi uhradenou sumou vo výške 966,50 € a istinou 600 €, t.j. sumy 366,50 € titulom bezdôvodného obohatenia. Na podporu svojich tvrdení poukázala najmä na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/650/2014, 5Co/128/2019, 8Co/60/2019.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila nasledovné listiny: Žiadosť a zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX + štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere + súhlas so spracovaním osobných údajov klienta, informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov, splátkový kalendár, prehľad splátok a úhrad, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov, odpoveď MS SR odboru ochrany spotrebiteľa zo dňa 04.04.2018.

4. Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že dňa 13.02.2014 uzavrela so žalobkyňou Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 600 € s mesačnou splátkou vo výške 18,71 € vždy k 20. dňu v mesiaci. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve bez pochybností prítomný. Žalobkyňa mala pri uzavretí zmluvy vedomosť o tom, že termín konečnej splatnosti je v mesiaci február 2019, pričom mala vedomosť, že splatnosť každej jednotlivkej splátky je vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva podľa názoru žalovanej obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je možné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj zmluvné podmienky (čl. VIII Zmluvy) a splátkový kalendár (čl. 6, bod 6.1. zmluvných podmienok). Pred uzatvorením zmluvy mala žalobkyňa k dispozícii aj formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorý podpísala. Spojením všetkých údajov prítomných v zmluve je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného zmluvného textu zrejmé, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a termín konečnej splatnosti je február 2017, kedy je k 20. dňu v mesiaci splatná posledná splátka úveru. V ostrom kontraste s tvrdeniami žalobkyne, že zo zmluvy nie je možné zistiť termíny splátok či konečnej splatnosti, je správanie žalobkyne, ktorá splátky po určitý čas riadne a včas uhrádzala. Tvrdenia žalobkyne považoval za vykonštruované a účelové majúce za cieľ tvrdiť bezodplatnosť úveru. Navrhovala zamietnutie žaloby.

5. V priebehu konania žalobkyňa vzala späť žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 9.6. Zmluvy a navrhla zastavenie konania v tejto časti. Žalovaná so späťvzatím žaloby v uvedenom rozsahu súhlasila, preto súd konanie v tejto časti výrokom I. zastavil s poukazom na § 145 ods. 2 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených stranami, a to Odpoveďou MS SR - odboru ochrany spotrebiteľa zo dňa 04.04.2018, splátkovým kalendárom, Prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zmluvnými podmienkami pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov platných k 1.1.2013, žiadosťou a zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 13.02.2014, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ako aj ostatným obsahom súdneho spisu a zistil nasledovný stav:

7. Na základe Žiadosti /Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 13.02.2014, právny predchodca žalovanej (Consumer Finance Holding, a.s.) poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver (pôžičku) s nasledovnými parametrami: Pôžička (S): 600 €; celková čiastka: 1.122,60 €; celkové náklady spotrebiteľa: 522,60 €; sadzba poistenia 0 %; splátka s poistením: 18,71 €; priemerná hodnota RPMN: 45,94 €; spôsob čerpania pôžičky: v hotovosti; splátka: 18,71 €; počet splátok: 60; termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 02/2019; mesačná výška poistenia: 0,00 €; RPMN (X): 31,99 %; fixná úroková sadzba: 32 %. Podrobnejšiu úpravu práv a povinností týkajúcich sa poskytnutej pôžičky upravovali Zmluvné podmienky obsiahnuté v čl. VIII. úverovej zmluvy. V nich bola dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (bod 6.2. zmluvy) a splatnosť prvej splátky na nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy (bod 6.3. zmluvy). Podľa čl. VIII. bod. 6.1. zmluvy bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj splátkový kalendár, ktorý však nebol zmluvnými stranami podpísaný, preto nemal povahu dvojstranného právneho aktu.

8. Žalobkyňa v deň podpisu úverovej zmluvy obdržala od právneho predchodcu žalovanej aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o RPMN a udelila súhlas so spracovaním osobných údajov, čo potvrdila svojim podpisom na uvedených listinách.

9. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalobkyňa na predmetnú úverovú zmluvu celkovo uhradila sumu 966,50 € Eur. V období od 24.03.2014 do 20.12.2016 uhradila sumu 617,43 € a v období od 17.01.2016 do 12.04.2017 uhradila sumu 349,07 €.

10. Medzi stranami nebolo sporné, že listom zo dňa 21.07.2018 žalovaná vyhlásila okamžitú splatnosť úveru, pričom žiadala od žalovanej uhradiť istinu úveru vo výške 194,31 €. Z tejto listiny však nie je zrejmé, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky došlo k zosplateniu úveru a nie je zrejmá ani konkrétna lehota v akej mala žalobkyňa predmetný dlh žalovanému uhradiť.

11. Vychádzajúc z uvedených zistení, žalovaný nárok nachádza právnu oporu v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ZoSpÚ) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. 13.02.2014, ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy t.j. 13.02.2014 (ZoSpÚ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 ZoSpÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

14. Podľa § 11 ods. 1 ZoSpÚ v znení ku dňu 13.02.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 451 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

16. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSpÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať stanovené náležitosti, okrem iného aj dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vymedzený jednoznačným a určitým spôsobom, t.j. konkrétnym dátumom. Nedostatok týchto náležitostí zákon podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSpÚ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

18. V predloženej zmluve je termín konečnej splatnosti úveru uvedený v čl. III len mesiacom a rokom (02/2019). Hoci článok III. zmluvy vymedzuje aj ďalšie základné parametre poskytnutého úveru (výšku úveru, celkovú čiastku, celkové náklady spotrebiteľa, spôsob čerpania, údaje týkajúce sa poistenia úveru, výšku splátky, počet splátok, úrokovú sadzbu, RPMN a priemernú RPMN), neupravuje termíny splatnosti jednotlivých splátok úveru. Tie by za určitých okolností mohli poskytovať vodítko k spoľahlivému dovodeniu konkrétneho dňa konečnej splatnosti úveru, čo však nie je prípad prejednávanej zmluvy o úvere. Tá totiž upravuje termín splatnosti jednotlivých splátok na inom mieste zmluvy, a to v čl. VIII. - Zmluvné podmienky v bode 6.2. nasledovným spôsobom: „Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/ alebo Zmluve stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.“, čiže k

zisteniu termínu zročnosti jednotlivých splátok úveru je potrebné poznať nielen obsah úverovej zmluvy, ale ešte aj splátkového kalendára.

19. V spotrebiteľskej úverovej zmluve však takáto úprava zmluvných podmienok vo vzťahu k termínu konečnej splatnosti úveru /i k termínu splatnosti splátok úveru/ nemôže postačovať, s prihliadnutím na požiadavku jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti zmluvných dojednaní určených spotrebiteľovi. Podľa názoru súdu preto nemôže obstať argumentácia žalovanej, že v kontexte všetkých listín (úverovej zmluvy, splátkového kalendára a európskych informácií o spotrebiteľskom úvere) žalobkyňa jednoznačne musela vedieť, že zročnosť jednotlivých splátok úveru nastáva 20. dňa v mesiaci a tým pádom mala vedieť aj to, že termín konečnej splatnosti úveru je 20.02.2019.

20. Súd len pre úplnosť dodáva, že splátkový kalendár síce bol vystavený, avšak nie je zmluvnými stranami podpísaný, preto ho nemožno považovať za dvojstranný právny akt. Navyše termín konečnej splatnosti v ňom ani nie je výslovne vyjadrený. Na tomto mieste je navyše potrebné poukázať na to, že žalobkyňa a žalovaný predložili súdu dva rôzne splátkové kalendáre (viď č.l. 12, 74-75).

21. Vychádzajúc z uvedeného, nebolo možné dospieť k inému záveru, než že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 ZoSpÚ, a to najmä termín konečnej splatnosti úveru, preto je potrebné považovať ju za bezúčinnú a bez poplatkov.

22. Ďalej považuje súd za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že medzi stranami dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 32 % p.a. je nutné považovať za hrubo rozpornú s dobrými mravmi, nakoľko podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny zverejnených na webovom sídle Národnej banky Slovenska v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 13.02.2014, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 11,16 % ročne. V zmluve však bola dohodnutá ročná úroková sadzba 32 %, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Takto dohodnutý úrok odporuje dobrým mravom, zásadám poctivého obchodného styku a nejde o primeranú odplatu veriteľa za poskytnutie pôžičky. Dobré mravy pritom patria medzi všeobecne uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať. Je úlohou súdu zistiť, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť tomu, aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania významne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery predstavovala 11,16 % a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania predstavovala 32 %, čo je takmer trojnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým sú poskytnuté úvery z uvedeného dôvodu bezúčinné.

23. Z uvedených dôvodov bolo povinnosťou žalobkyne vrátiť žalovanej len poskytnutú istinu úveru vo výške 600 €. Žalobkyňa v tomto úverovom vzťahu na splátkach zaplatila sumu 966,50 €, čo je o 366,50 € viac, než bola v skutočnosti povinná. Tým pádom vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 366,50 € titulom plnenia prijatého bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaná podľa § 451 ods. 1 OZ povinná žalobkyni vydať.

24. Z uvedených dôvodov súd žalobe o zaplatenie sumy 366,50 € v celom rozsahu vyhovel a zároveň priznal žalobkyni nárok aj na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 07.06.2019, t.j. odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby. Súd priznal žalobkyni úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, vo výške upravenej v § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak zavinila zastavenie konania v časti o vyslovenie neplatnosti a

neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravenej v bode 9.6. Zmluvy o poskytnutí pôžičky L. Č.. XXXXXXXX. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že pomer procesného úspechu a neúspechu oboch strán sporu je rovnaký, teda ani jednej zo strán nebolo možné priznať náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.